

MOCIÓ EN DEFENSA DE L'ESPAI PÚBLIC

En data 26 de maig de 2020, el Tribunal Suprem ha dictat una sentència que anul·la l'acord del ple de l'Ajuntament de Santa Cruz de Tenerife del 30 de setembre de 2016 on es reconeixia la bandera nacional de les Canàries com un dels símbols del poble canari, i, al mateix temps, s'aprovava que s'hissés en un lloc destacat de l'edifici de la pròpia casa consistorial.

La sentència del TS estableix com a doctrina que *'l'ús, fins i tot ocasional, de banderes no oficials a l'exterior dels edificis i espais públics no resulta compatible amb el marc constitucional i legal vigent, i en particular, amb el deure d'objectivitat i neutralitat de les administracions públiques'*. Segons el Suprem, aquesta *'incompatibilitat'* amb el marc legal es manté encara que aquestes banderes *'no oficials a l'exterior dels edificis i espais públics'* no substitueixin, sinó que concorrin, *'amb la bandera d'Espanya i les altres legal o estatutàriament instituïdes'*.

Donat que aquesta sentència de ben segur afectarà a altres símbols utilitzats als edificis i espais públics de Catalunya, àmpliament utilitzats, com poden ser les banderes estelades o les banderes del col·lectiu LGTBI, i altres que puguin representar sensibilitats diverses, l'Associació de Municipis per la Independència vol fer les següents reflexions a partir de les següents bases:

1. Autonomia local. Els ens locals són primerament administracions autònomes que tenen assignades unes competències de gestió i serveis vers la ciutadania reconegudes per la Llei i emparades en la Carta Europea d'Autonomia Local amb l'objectiu de descentralitzar les administracions estatals i oferir una administració propera a la ciutadania i ràpida en la gestió. En els darrers anys, s'ha vist com, de forma barroera i poc ortodoxa s'han envaït reiteradament per l'Estat Espanyol, les competències locals i també les autonòmiques, mostrant una manca de lleialtat institucional, respecte i incompliment del marc constitucional de l'Estat Espanyol per part del propi Estat Espanyol.

2. Representació política. Així mateix, de forma clara i inequívoca, els consistoris representen unes opcions polítiques, escollides democràticament als plens municipals a través dels vots que reben les diferents candidatures. Per tant, és lògic i conseqüent, que a l'exercir el mandat de pobles i ciutats, els equips de govern expressin i posin de manifest la ideologia, tarannà i simbologia que els representa, recollida en programes electorals i plans de govern. Si els ajuntaments fossin simples òrgans de gestió, sense càrrega política, no caldria concórrer a unes eleccions, ni fer llistes electorals, perquè diferents equips de tecnòcrates o funcionaris podrien executar, de forma automàtica, les atribucions de gestió i serveis que li corresponen a cada ens local.

3. Llibertat d'expressió. El principi d'objectivitat de les administracions públiques, en cap cas, pot limitar la llibertat d'expressió, la lliure expressió del pensament polític i de les idees, sinó tot el contrari. Un ens públic ha de vetllar per la lliure expressió de pensament i ideològica de tots els ciutadans, veïns i veïnes. Prohibir l'exhibició de banderes legals i legítimes en edificis i espais públics, tal i com pretén el TS, és contrari al Dret Fonamental de la llibertat d'expressió, tal i com està formulat a les declaracions i tractats internacionals i a la pròpia Constitució espanyola. L'AMI vol mostrar el més ferm compromís en la defensa dels drets fonamentals i les llibertats públiques i refusa qualsevol acte de censura que pretengui impedir o restringir la llibertat d'expressió com a valor superior de l'Estat de Dret. Aquesta exigència, la d'optimitzar les condicions d'exercici dels drets fonamentals (art. 9.2 CE en relació amb l'article 53.1 CE) fa que la materialització de la llibertat d'expressió per part la ciutadania que l'exerceix, utilitzant una determinada simbologia que no sigui il·legal, no pot ser impedida o restringida per part de qui no la comparteix.

4. Neutralitat versus objectivitat. La Resolució del Tribunal Suprem fa una deliberada equiparació de dos conceptes que no son idèntics, tota vegada que la mateixa Constitució no parla de "neutralitat" sinó del deure que tenen les administracions públiques de servir amb objectivitat els interessos generals. Precisament per complir aquest mandat les administracions públiques no són ni poden ser neutrals o asèptiques en l'exercici de Drets Fonamentals i Llibertats Públiques, perquè aniria contra la seva pròpia essència. Aquesta és la tasca que el legislador encomana als poders públics: la no ingerència subjectiva en l'exercici lliure dels drets dels ciutadans.

Des de fa uns anys, l'Estat Espanyol i una part dels seus tribunals pretenen fusionar els dos conceptes i convertir tot l'espai públic en un monopoli de la ideologia dominant, el que suposa una censura a la diversitat i, de facto, passar d'una impostada neutralitat a la neutralització de l'espai públic, a favor d'uns interessos, marcadament polítics, que es fonamenten en el centralisme i la unitat d'Espanya, interessos legítims però no necessàriament compartits per les opcions independentistes, igualment legítimes i que han de ser respectades en qualsevol Estat Democràtic.

5. Espai públic. Des de l'àgora de les polis gregues com a espais destinats al debat polític i a la conversa, fins a l'actualitat, els "espais públics", més enllà de definir-se per ser de titularitat pública, han estat indrets de debat d'idees, reivindicacions socials (caracteritzades per la temporalitat) on els ciutadans poden i han d'exercir els seus drets tant individuals com col·lectius: associació, reunió, manifestació i on els poders públics, sobretot els locals, tenen el deure de garantir-ne el seu exercici. La Corporació municipal com a institució democràtica i la més propera a la ciutadania té l'obligació legal de respectar i fer respectar els Drets Fonamentals rectora de l'Estat de Dret per imperatiu legal. L'espai públic és l'àmbit d'expressió del pluralisme i de les diferents

sensibilitats, una expressió que els poders públics no han d'eliminar mitjançant la neutralització de l'espai, sinó amb la ponderació dels drets fonamentals involucrats.

Per tot el que s'ha exposat anteriorment, el Ple Municipal de l'Ajuntament de xxxxx pren els següents

ACORDS

1. Reiterem el compromís en la defensa **l'espai públic com un lloc de lliure expressió de les diferents sensibilitats i ideologies amb un únic marc que ha de ser el de la Democràcia i respecte als Drets i Llibertats Fonamentals.**
2. Demanem **el màxim respecte per l'autonomia local i les competències que ens són pròpies.** Diem prou a les intromissions de les altres administracions que dificulten, entorpeixen i limiten el poder local que té reconeguda la seva autonomia i, en base a això, demanem respecte i lleialtat institucional.
3. La prohibició i limitació de símbols legals però no oficials **crea una confusió deliberada i busca l'assimilació de legalitat a oficialitat** quan en realitat no és així. Per aquest motiu demanem que cessi aquesta 'interessada limitació' i que tots els símbols tinguin el seu lloc a l'espai públic com a única manera d'entendre la llibertat d'expressió i la democràcia, de les que en són garants també els Ajuntaments.
4. Fem una crida a tots els demòcrates perquè es sumin a aquesta **defensa de l'espai públic per tal que sigui un reflex de la pluralitat** i de l'exercici responsable dels Drets Fonamentals i no un espai neutralitzat per l'estat a favor de símbols imposats.
5. Comunicar els presents acords a l'Associació de Municipis per la Independència, a la Generalitat de Catalunya, al Parlament de Catalunya, al Congrés dels Diputats i a al Govern espanyol.

Vic, 11 de juny de 2020